

3 Dag har jeg faaet at vide af det ærede Medlem, at ved en Forretning forstaar man en saadan Lov som denne. Det har jeg ikke vidst før, men det kommer nok Altsammen efterhaanden — det skal nok blive godt! Jeg skal rigtignok ikke nægte, at det gjør mig ondt, at jeg overfor min Læremester maa sige, at jeg ikke rigtig kan forstaa, at dette skal være en Forretning. Jeg kan ikke se Andet, end at der ikke har været Tale i høie Toner eller med Varme fra den ene Side, og hvis der har været Varme fra den anden Side, saa har den været stærkt beherstet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Hølstien-Ledreborg) indledede sine Bemærkninger med, at det ikke var værd at tale i for høie Toner om denne Sag. Hvis Nogen har talt i for høie Toner, maa det vel være det ærede Medlem fra Kolding (Berg), som har talt med megen Varme og i høie Toner om denne Sag, som i høi Grad interesserede ham. Nu har jeg hørt, at det Hele kun skal være en Forretning, og det er jo noget ganske Andet, hvorfor jeg maa takke for Dplysningen.

Første Viceformand (Høgsbro): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds har for 3die Gang begjæret Ordet. Med Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg ham Ordet.

Berg: Jeg forstaar meget godt, at den ærede Krigsminister gjerne vil have en Undstyldning for, hvad han gjorde i April 1885 og siden har fortsat. Der gives imidlertid ingen Undstyldning; der kan ikke tænkes nogen Undstyldning for en Minister til at gaa den Vej, thi han har jo, konstitutionelt set, en anden: at gaa. Jeg skal imidlertid overfor de Skingrunde og Undstyldninger, som den ærede Minister anførte for at gaa den Vej, som han selv har erkjendt har ført til saa megen Ulykke for Landet — i alt Fald blev det lige streifvis anhydret, at det havde set bedre ud, hvis man ikke var kommet ind paa det — blot gjøre et Par korte Bemærkninger. Den ærede Minister forlangte 11 Stykker 15 Centimeters Søfortkanoner i 1884—85 som Fortsættelse af de tidligere 6 store 14 Tommers Kanoner. Han havde ingen Ret til at sige, at dette Forslag er en Fortsættelse af Traditionen. Dersom de Herrer ville efterse den Betsked, vi kort i Forveien fik — og jeg skal give dem Leilighed dertil — af Bestyrelsen af Søforterne, naar vi fik de 6 Kanoner, saa ville de se, at med disse 6 Kanoner kunde man hvert Minut skyde et aldeles sikkert Skud, som var knusende, rammende og

ikke blot kunde een Stormagts Skibe, men flere Stormagters Skibe ligge her paa Rheden, og endda ødelægges med disse 6 Kanoner. Det skulde forhindre ikke ethvert Bombardement, men ethvert virksomt Bombardement, naar man fik disse 6 Kanoner. Den ærede Minister har ikke ført noget som helst Bevis for, at han ved sit Forlangende i 1884—85 har svækket de Grunde, hvorpaa de Kanoner i de første 3 Aar af Fjirserne bleve anskaffede, nei, tværtimod. Det var nu det ene Punkt, men for det andet skal jeg gjentagende gjøre opmærksom paa, at de Forhandlinger, der førtes det Aar, ikke vare førte til Ende, og Forhandlingen om det Tilbud af 1² Million, som man fra Venstres Side gjorde i Fællesudvalget, vare lige saa lidt førte til Ende, fordi Tiden blev afbrudt. Jeg skulde tage meget feil, om der ikke netop var fremjat Mæglingsforslag i Retning af det omme Punkt, som vi her berøre (Th. Nielsen: Jo, af C. Hage). Ja! Det var naturligvis Noget, man først kunde gaa til efter næriere Overveielse. Og saa taler han om, hvem der har afbrudt Forhandlingerne, og nævner Formanden i Fællesudvalget! Hvis han var her til Stede, det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Højsen), saa vilde han vittnok oplyse den ærede Minister om hans Feiltagelse! Nei, han havde netop udtalt Omiet om et Møde den næste Dag, men fik allerede samme Aften, den 31te Marts, Meddelelse gjennem dette Thing's Formand om, at efter Conseilspræsidentens Meddelelse vilde Rigsdagen blive sluttet næste Formiddag Kl. 11. Det kan altsaa ikke hjælpe at undskyde sig med Tvivl om, hvem der afbrød disse Forhandlinger. Dernæst skal jeg bemærke, at de 3 Millioner til Kl. 12 ikke gjaldt Bevillingen til Kanoner, men kun en Del deraf. Der ligger i alt dette ikke den fjerneste Grund eller Undstyldning — om der overhovedet kunde tænkes nogen Undstyldning for, at en Minister gaar den Vej — for at den ærede Minister har gjort sin egen Sag og Forsvarssagen en saa stor og vittnok uoprettelig Skade ved udenfor Loven at søge at gennemføre en Bevilling, som han ikke kunde faae ved en rolig, lovlig Forhandling med Landets Repræsentation. Det vil jeg fastholde, men saa var der endnu et Medlem her af Thinget, maaske flere, men navnlig eet, — det skulde nok være mig — som i Forveien havde sagt, at Ministeren blev nødt til at gaa eller blev nødt til at bryde Grundloven. Selv om nu imidlertid ogsaa enkelte Medlemmer af dette Thing have sagt noget Saadant, hvad i al Verden vedkommer saa det Ministeriet?